

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

Γιώτα Αδελφοπούλου

ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΙΚΡΑ

1

Μη με πιπιλας
στα χειλη σου
στροβίλισε με
στη γλώσσα σου.

2

Μαζί σου ως το τέλος
τουτης της προσκαιρης αναπνοης.

3

Να σε λοιπον αλλιωτικος παλι
μα κουπα κρασι, μηλοκρασο.

4

Μονο συ
τιποτ αλλο.

5

Αν αγγιζω τα μαλλια σου...

Ο ΗΛΙΟΣ

Με ζεσταινει
με καιει
με ναρκωνει
με χωνευει
με χαιρεται.

ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Τον τραβαω
τον δεχομαι
τον χωνευω
τον λιγαστευω
τον χαιρομαι.

Μαρια Αζαρια

ΤΟΛΜΗΜΑ

(εντεκα τριστιχα)

Στον γκριζωπο ουρανο
απλωνουν κι ακουμπανε
τα κλαδια απ τα χεμωνατιακα δεντρα.

Απλωνω τα χερια. Για τα θλασταρια
ειναι ψηλα ο ουρανος
δεν φτανουν ν ακουμπησουν.

Ποθω μια ζεστη ηλιαχτιδα
— λατρευτο ονειρο
χαμενο απο τα ματια μου.

Βγαινουں απ το σκοταδι
και στο σκοταδι πανε
βαθια στις ριζες της νυχτας.

Το φεγγαρι — ακομα και την ανοι-
ξη —
βρεχει με δυναμη
στα μαλια μου μοναξια.

Μαυρος και χαρτινος ο θυθος της θα-
λασσας
ουτε κυμα — να με ξεκουρασει
απ το κοιταγμα των ονειρων μου.

Μυρωμενα αγριολουλουδα
και ηλιο φωτεινο βλεπω, κι αγαπη.
Βλεπω μα δε χορταινω.
Ολοι βλεπουν νησακια
Νησακια. Η ταλαιπωρη,
μου τα κρυβει ο ωκεανος.

Αναποδιασμενη υπαρξη. Τι μοιρα α-
ποφαστηχε
να κοιτας και να μη βλεπεις.
Τι ευγενικο μαλωμα!

Καιρος να πιασω λιγο ηλιο
και να μυριστω λουλουδια
κρατησου ευτυχια — σε παιρνω.

Βγαζω το κεφαλι μου πη την κουνου-
πιερα
— μουσκειω απο τις δροσοσταλιες.
Δεν πεθανα ακομα (!).

Βασιλικη Μαλαταρα

ΛΟΓΙΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Μικρες χαρες ακουμπισμενες
πανω στο γραμμα με το μελι και τα
καρυδια.